

Колико се да наслутити из потребе да уредништво такорећи првом реченицом на сајту интервенише у вези са политиком објављивања коментара, рекло би се да је ствар с тим врућа. Неколико мојих познаника и пријатеља вајкало се јер им коментари нису објављени, али су истовремено признали да су можда мало, или мало више, претерали у описивању стања...

Елем, пре извесног времена прочитао сам и један коментар, чини ми се на текст Обрада Кесића, у којем је аутор коментара затражио да се коментари укину јер они, парафразирам, „кваре утисак након прочитаног текста“. Потпуно бих се сложио са овим, мада признајем и не читам коментаре да л` због рефлекса тј. искуства са другим сајтовима, да л` због чињенице да се коментари такорећи по правилу баве не баш битним стварима, неретко потпуно ван теме, а пречесто коментатори нису аутора ни разумели...

Зато, иако ризикујем да се сви они који са уживањем пишу коментаре обруше на овај мој став, апелујем на уредништво НСПМ да коментаре укине. Тачно је да је већина информативних електронских гласила отворила могућност да се читалаштво огласи пишући коментаре, али образложења што то чине веома су бледа. Не узимајући у обзир стране медије, може се рећи да велика већина коментара, „потпомогнута“ редактуром модератора, омогућава стварање слике, средстава, инструмента за неку даљу манипулацију. Што јавним мњењем, што политичарима, што финансијерима, итд. Извесно је, међутим, једино то да коментари могу, али по правилу не пресликавају расположење јавности, јер огроман део читалаштва коментаре не пише, добар део и не чита, а сасвим сигурно да већини оних који их читају, коментари не мењају став. Сигурно је и то да се коментатори јављају и због некакве полемике са другим коментаторима, као и да за рачун неких политичких центара њима држе страну.

Све у свему, лично не видим ни један једини рационални разлог или претпоставку омогућавања коментарисања текстова у форми како се то ради на сајтовима „Б-92“, „Политика“, сада и „НСПМ“, и додуше, мору других. Постоји једна форма која се зове

Пише: Славко Живанов
петак, 24 април 2009 15:29

„блог“ и она је конципирана тако да омогући интерактивни приступ и аутора и коментатора, свих оних који хоће у томе да учествују. Међутим, мишљења сам да се треба стриктно држати форме и да не треба од свега правити блог, не треба баш да сви постанемо блогери, а још мање анонимни.

С друге стране, присталица сам дебата, полемика, не по сваку цену разуме се, али вероватно је да критичке мисли и реаговања никада не може бити превише. Увек се може пронаћи права мера за изношење аргументације с покрићем, а против нечије, раније изнесене аргументације. Зато предлажем, у демократском духу, да сами аутори одлучују о томе да ли желе или не да им коментари буду коментарисани. При том, задржавам право на свој суд о томе да је остваривање могућности писања коментара на сајту најблаже речено сувишно.